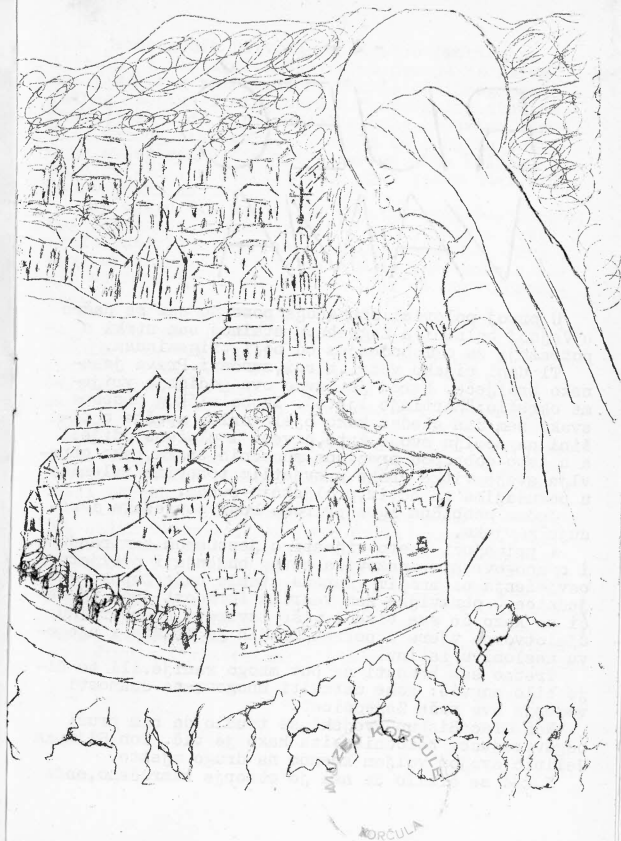

1984

LANTERNA SV. MARKA

Proj 267/84

RIJEČ VAMA

U prvoj polovici studenoga ponovno sam se našao u Vojnoj bolnici u Zagrebu. U stalnoj sam utrki u potražnji za oslobođenjem od boli trigeminusa.

Ti dani bijahu vedri, mirni, sunčani. Pravo jesensko proljeće. Narod je davno ovo godišnje vrijeme okrstio: "Martinje ljeto". Iz bolničkog prozora svaki sam dan gledao kako bjelogorica spušta u tišini na zemlju svoje žuto, crveno i zlaćano odijelo a u isto doba, pod presijom sunčnih zraka, kako obnavlja svoje vitke vrške u svjetlim tonovima zelenila u pokušajima za novim, proljetnim ruhom.

Jedna neobična igra prirode koja osvježava i rađuje čovjeka.

A primajući često vijesti o jesenskom zamiranju a i o mnogovrsnim znakovima novog buđenja i proljetnog osvježanja na mnogim granama stabla naše župske zajednice, obnovljao sam vedrinu i radost duše tješeći se kako će sve više i više izvirati na površinu djelotvorna vjera i pokret mladih za Krista i njegovu neslomivu istinu.

Trebao sam krenuti na put mnogo ranije. Ali to nije bilo moguće: kome ostaviti mnogovrsne dužnosti vođenja ove naše Zajednice?

Naš Otac Biskup svojski se trudio da nam pruži odgovarajućeg pomoćnika, iza kako je vlč. Don Stjepan Jelinić svojom voljom krenuo na drugo mjesto.

I kad se činilo da nam je obzorje zamračeno, onda

onda je Gospodin privremeno riješio problem na najbolji i najlakši način: izveo nam je iz našeg dominikanskog samostana Sv. Nikole odličnog pastoralnog radnika i misionara o. Draga Kolimbatovića. Time je za sada šire područje naše Domovine izgubilo vrsnog misionara, a Korčula se u njemu potvrđuje svježinom svoje vjere, rastom duha Božjega u mladima kao i u starijima na opet jedan novi, blagoslovljeni način.

Naš vjernički svijet je shvatio ovaj čas duhovnog jesenskog zamiranja pa je već pružio svježije grane obnovljenog prijanjanja za Krista. Neka nas o tome uvjeravaju i tješe nebrojene duše ukolo Gospe od Zdravlja i osvježene klupe đačkog vjeronauka.

Tako se uzdamo u pruženu milost Duha Svetoga i majčinsku skrb Prebl. Dj. Marije. Tako će nam se vjernička Korčula duhom osvježiti, obnoviti pa i preobraziti vraćajući se žurnim korakom kršćanskoj baštini svojih otaca i vjerskom blagu duha koji daje puni smisao, jedinu vrijednost i opravdanost života i smrti.

Uz mnoga upozorenja i pouke započeli smo Vjeronauk. Okupili smo dogodišnje krizmanike. Pa pod brižnom i dobrom rukom o. Draga očekujemo sve veći i bolji uspjeh.

Polazimo velike nade u kršćanski obnoviteljski duh naših vjernika, kako će u brižljivosti i tišini ovih jesenskih dana sve više i više prijanjati uz Krista i Crkvu te mladom naraštaju, osobito krizmanicima ukazivati i svjedočiti primjerom put blagoslovljenog života i spasenja po Isusu Kristu. Obito računamo na roditelje krizmanika i njihove kumove koji su zagarantirali svoju vjernost kršćanskom životu i vlastitim potpisom na molbi za Krizmu.

Razdireš mi se duša pri pomisli kako nam se gotovo najveći broj vjernika župljana preselio-Bogu hvala-u daleko bolje stanove, ali za nas uvijek daleke od centra. Prigradac je dalek i težak odlučiti se i-ći pješice do crkve, do Katedrale, pogotovo lošim vremenom. Imamo nekoliko požrtvovnih, divnih Božjih duša koji se ne obaziru na ništa nego se svake nedjelje nađu u Zajednici. Ali kako za druge, obične?

Nosio sam nadu i uvjerenje da će odgovarajući čimbenici vlasti shvatiti i odobriti naše dugogodišnje traženje lokacije i gradnju vjerskog objekta u Zagradcu. Mi to i nadalje očekujemo i to hitno. Nije opravdano radi ne rješavanja ovog pitanja stvarati društveni, vjerski, turistički pa i politički problem.

Mi to strpljivo molimo, urgiramo i tražimo, buduća je to naše ustavno pravo, vjernička najveća potreba i osjetljivi zahtjev turističke infrastrukture.

A Gospodin nam je vrlo blizu. On je tu! Sa naših kalendara odprhnut će datumi slijedećih dana vrtoglavom brzinom i osvanut će nam dan nebeskog Sunca, sreće i Božićnog mira, a to je

25 . XII

Rođenje Gospodina našega Isusa Krista od Majke Prebl. Dj. Marije iz Davidova koljena, u Betlehemu gradu Judinu.

Radujmo se braćo i sestre! Ponosni budimo što smo otkupljeni, što smo Božji sinovi, vođeni Božjim Duhom. Time smo sebi na spas, drugima na poticaj, društvu na korist.

U plodonosnoj radosti naših duša i srdaca kličimo i čestitajmo svim ljudima dobre volje:

SRETAN BOŽIĆ I BLAGOSLOVLJENA NOVA GODINA 85 !

HOMILIJA

(Održana po Uzor. gosp. FRANJI KARD. KUCHARIĆU, Zagreb. nadbiskupu i Hrv. metropoliti u Korčuli prigodom završetka Jubilarne Sv. Godine Otkupljenja 33 - 1983 - 4.)

ZAVRŠNI DIO

DRAGA BRAĆO I SESTRE !

I ova Sveta Godina Otkupljenja, koju je proglasio Sv. Otac Ivano Pavao II za cijelu Crkvu, trebala bi dovesti svakoga ponovno pred taj lik da ponovno i mi ispovijedimo s Pavlom: "Koji me je ljubio i predao samoga sebe za mene!" Križ je znak ljubavi, najveće ljubavi kojom je sam Bog utjelovljeni Isus Krist ljubio ljude, ljubio čovjeka za njegovo spasenje. Zato je znak križa postao znakom nove kulture, nove civilizacije, civilizacije ljubavi, civilizacije istine i svetosti. Zato je križ neiskorjenjiv iz povijesti, iz zemlje, iz srdaca naših.

Križ je znak života, znak uskrsnuća. Isus kaže Marti: "Uskrsnut će tvoj brat!" (Iv 11, 23). Jest; ne samo Marti, svakom čovjeku Isus kaže: Uskrsnut će tvoj otac, uskrsnut će tvoja majka, tvoja sestra, brat, tvoje dijete, tvoj muž i tvoja žena. Uskrsnut će! Ne može se uništiti čovjekovo dostojanstvo nikakvim ideologijama, nikakvim nijekanjima: Bog je stvorio čovjeka na svoju sliku i priliku. Bog je stvorio čovjeka za život! Bog živi i vječni! Bog živi i vječni je. Bog živi! - reče Isus saducejima koji ni-

su vjerovali u uskrsnuće (upr. Mt 22,23). Marta je odgovorila Isusu: Znam da će moj brat uskrsnuti na sudnji dan. A Isus kaže: "Ja sam uskrsnuće i život, tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će" (Iv 11,25).

Smrt je pobijeđena. Grijech je pobijeđen. Zato grješnik može postati svetac, zato mrtvac će ustati iz groba jer smo dušom i tijelom otkupljeni za vječno otkupljenje; za vječno zajedništvo s Ocem, Sinom i Duhom Svetim; na vječnu radost nebeske Crkve. To nam sve znači križ; križ na našim grobovima; križ koji vodi sve kršćanske procesije svijeta. S tim križem, znakom nade, znakom vječne budućnosti, znakom Božje nepobjedivosti, znakom Božje ljubavi, stupa. Ju mnoštva, mnoštva kršćana kroz tisuću devetsto i pedeset godina! Mnoštva Hrvata kroz tisuću i tristo godina!

Za tim križem, stupaju maleni i nevini; za tim križem stupaju naši očevi i majke želeći ostvariti svoje očinstvo i majčinstvo u punoj vjernosti Božjoj riječi. Za tim križem stupaju tolike redovnice i redovnici, koji su se darovali Isusu Kristu raskom i uskrsnulom po zavjetima čistoće, poslušnosti i siromaštva. Za tim križem stupaju toliki svećenici, sveti, dobri, toliki biskupi i pape! Za tim križem stupaju toliki mučenici, toliki prognjeni radi pravde, toliki potlačeni. Za tim križem stupa novo čovječanstvo u koje se je izlila sveta voda krštenja.

Iz Južne Hrvatske pisao mi je jedan mladi čovjek pismo. Rekao mi je u tom pismu: Oče Nadbiskupe, ja sam se opredijelio za Isusa Krista. Ja želim ići za njim. Da bi to ljudi vidjeli da sam počeo za Isusom Kristom, ja nosim na lančiću križ na svojim grudima, i to ne pod košuljom nego izvana, neka vide da ja nosim križ, da sam Isusov. I kažu mi neki - kaže on - da bi mi to moglo smetati, čak da bih mogao izgubiti namještenje, da nije zgodno stavljati znak križa na prsa.

Mi živimo u civilizaciji koja bi htjela ukloniti križ. Zaista kad polazim na krizme, onda propovijedam

potvrđenici: Eto, načinit ću na tvom čelu znak križa u ime Oca i Sina i Duha Svetoga; primaš svetu potvrdu i pečat dara Duha Svetoga. Neke ti svijetli na čelu križ. Križ znači novi čovjek koji u sebi nosi Boga, koji u sebi nosi nebo. Zato je i za drugog čovjeka Nebo. A onda kažem: Vidim na lančićima tolikih potkova, djetelinu sa četiri lista ili dimnjačara. Svakakvi se znak smije objesiti na lančiću i to nikom ne smeta. Ali kad stavite križ na lančić, nemojte se s tim pojaviti u školi, na nekom mjestu: to bi vam moglo smetati.

Zašto? - pitam. Koga ugrožava taj križ kad križ zapovijeda ljubav? Što bi mogao smetati taj križ izgradnji novog, pravednijeg, istinskijeg i bratskijeg svijeta? Taj križ, a probodenim Srcem Sina Božjega, okuplja ljude u božansko sinovstvo i zato u božansko bratstvo.

Piše mi onaj mladi čovjek: "Ja ne skidam križa sa sebe! Ja radim pošteno, vršim svoj posao savjesno.

Odgovorio sam tom mladom čovjeku da je lijepo od njega što se ne stidi križa Gospodnjega. Ali neka taj križ znači da on ima novo srce i novi duh u svim odnosima prema Bogu i ljudima: prema svojim roditeljima i braći, prema svojim suradnicima na radnom mjestu i prema svojoj djevojci ako je ima. Križ zaista znači novi život ne u duhu svijeta nego u Duhu Božjem.

Braćo i sestre, - neka to sve bude i za nas značenje križa.

Pod križem je stajala Majka Isusova. Fridružila se patnji Kristovoj za spasenje svijeta. Mać boli proba joj je dušu. Isus je s križa svima nam darova za Majku.

Dok su toliki vikali na Isusa i rugali mu se kad je visio na križu, njegova Majka, nevini Ivan, one žene, mali broj prijatelja, bili su pod križem uz Isusa. Stanimo i mi uz njih. Nemojmo nikada svojim grijehom vikati: Respni ga! Budimo svojim životom uvijek uz Isusa i njegovu Majku. Zaista: Ako smo s Kristom raspeti, bit ćemo s njim i u slavu uskrsnuća!

ČUVAR S V. KRIŽA

Pročitao sam Vaš Župski glasnik Lanternu. Najprije mi je udario u oči lijepo sročeni članak "Sveta Godina" od p. Zlatana. Slatko sam se nasmijsao slikovitu završetku toga članka.

Pročitao sam izvještaj o jubilarnom hodočašću i napomenu, kako ste tražili da Križ od Otoka bude na Korčuli u korizmi pa zatim kratki ali izuzetno poučni opis Križa i njegovu povijest. Tu sam stao i nisam dalje mogao čitati. Samo su mi navirale divne uspomene vezane za taj Križ. A nije ni čudo jer sam devet godina bio čuvar svetišta u kome je sv. Križ bio smješten.

Donosim neke svoje doživljaje tih vremena:

Netko mi reče - ne sjećam se više tko - kako su se neki Korčulani žalili nekom franjevcu i tražili da se Križ, ako ne može na Badiju, a ono barem povрати u grad Korčulu. Taj franjevac im je odgovorio: "Kad smo mi franjevci prognani s Badije, neka skpa s nama u prognostvo ide i sv. Križ... Kad sam to čuo suze su mi potekle na oči.

Bio sam ne samo čuvar nego i vodič kroz crkvu, klaustar i muzej samostana Gospe od Anđela.

Jednog popodneva u ljetnoj sezoni stigla je u klaustar jedna grupa neobično razdražanih žena. Počele su se malo i neumjesno šaliti i kroz smijeh i šalu počeli tražiti da im pokažem taj čuveni Križ od Badije. Dobro sam se zamislio i pitao se: što učiniti? Najradije bih bio odpremio tu grupu od 5-6 žena. Ali sebi rekнем: Gospodin je i za njih umro, a ne ti

Andrija!... I tako im se stavio na čelo a one zamnom uz cijuk i smijeh, usprkos mojih upozorenja.

Ušavši u crkvu smjestili smo se pod Sv. Križem. Stajao sam u grobnom muku - sve dok se one nisu smirile i uozbiljile. Kroz taj muk jedna će od njih: "Kako plemenito, patničko lice ima!" A druga će: "Boli me strašno srce promatrajući Isusa!" A neka nadoveže: "Ovo je stvarnost, ovo je istina! Oče, recite nam nešto o ovom križu i kako je Isus dospio na križ?"

E, sad sam se i ja udobrovoljio i smirio. A posegao sam za Evanđeljem Ivanovim i Lukinim da im poročitam odgovarajuće dijelove... Dotle se ženama priključila i četiri muškarca iz njihova društva. Čitao sam polako s istaknutim naglaskom na bitne poruke. Posebno sam istaknuo Kristove riječi pred Pilatom: "Svatko tko je prijatelj istine, sluša moj glas!"

U taj čas začuo sam samo jedan štopot a potom uzdisanje i plač... Što se dogodilo?

Žene se kao gromom ošinite ubacile na klekala uz plač i lelek. Muškarci se okamenili i nijemo ih gledali.

Stajao sam ispred njih, ispred klekala. Jedna po diže zaplakano lice vičući: "A šta je to istina!" Tko to sluša njegov glas? Šta je to njegov glas?

Bio sam sasama sabran i miran pa nadovezah: "Njegov glas od istine ne može se odijeliti. On je jedini doviknuo ljudima: Ja sam istina, put i život! Njegove su riječi: "Bez mene ne možete ništa učiniti! Zato veli: Ostanite u mojoj ljubavi - da vaša radost bude potpuna..."

Drugom zgodom Krist je svjedočio: Ne plašite se! U svijetu ćete imati puno tjeskobe, ali da znate, ja sam pobijedio svijet!...

Pustio sam ih da misle i zatim se stala jedna za drugom kao iz nekog sna pridizati s pogledom u Raspetoga.

Jedna prolazeći kraj mene rekne: "Oče, danas smo jako mnogo čuli. Hvala vam za ovaj naš susret s Bogom. Ostao sam sam pred Križem i molio da zasijano sjeme donese roda...
p. Andrija Vlašić

Isus dolazi

Krist se rodi!
Povikaše svi narodi:
U štalici, na slamici;
To je tako Božja volja bila,
Porodi ga Dijevo nevinu.

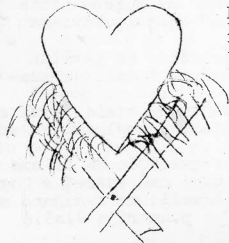
To je davno bilo
Godine prve to se zbilo.
One sada dalje teku
I Povijest oh samo piše
Brisati nitko neće više.

A svijet se otad dijeli
Na dvije povijesne ere:
U našoj ljudima Krist dariva
Mir, pravdu, ljubav
I Sveto Evanđelje.

Učio je ljude
Kako treba svakoga
Kao sebe samoga
Ljubiti brata svoga
A štovati Boga velikoga.

Krist je jednom bio
I opet će nam doći,
Al ne znamo kada:
To je tajna Božje moći.

Kriste, Tebe ja ću slijedit,
Ime tvoje smjelo branit,
Da te jednom kao vječnog Suca
Sretнем bogat i spokojan.

M. Š.

ČESTITARSKI SKALPEL

"... Razabirem kako mali trigeminus može biti veliki funcut i zadavati pokore tamo gdje sebi vlasnik samokritično često i teško zadaje.

Ali Vi ste potvrdili nešto što javni tisak ne ističe: strpljivo, junačko podnašanje bolova kad skalpel kirurga kopa uokolo samog mozga a ne služi se anestezijom...

Uh, da ste nekome ozlijedili nožnu kantulu i ppretresli mrežu balunom. o Vama i Vašem podvigu brujali bi svi kafići širom naše zemlje, ali ovako...

Privatni bolovi, a privatno je jednako nepostojećem. Ergo: on ne postoji, onda ne postoje ni njegovi bolovi.

Samaritanci ne smiju spašavati žrtve prometa, slijedi da ne postoje Dobri Samaritanci. Za to su plaćeni posebni ljudi i samo oni smiju tu djelovati. Obično nijesu nikad točni s dolaskom i zakasne: zakasni tako i ispovjednik, pa ako čovjek umre, vjerojatno u paklu liječi rane. Apsurd!

Bit će sve dobro. Neka slijedećeg ljeta dođe neki od gospara kirurga kod Vas u Korčulu, pa da Vas usput vizita i-mirna Bosna: jel' te da je sve vrlo jednostavno. A Vi se malo čuvajte i od dima, daka-ko.

Dragi naš Božić neka Vama i svima Vašima u Božjem toru donese svoje dare- odlično zdravlje, a Nova godina puno kretanja Božjeg naroda prema nebeskim livadama. Čestito, Sveto i Sadržajno !

Zagreb

Bruno prof Bulić

ZLATNI KLJUČ

Po njega se tako lako ne dolazi. Zahtijeva mnogo ustrajnosti, strpljenja. Ona, anonimna, nosila ga čvrsto ušaćena u svojoj nutрини, u svojoj duši. Čuvat će ga kao zjenicu oka svoga. Sprijateljiljase s njime podavno. Još od djevojačkih dana. U obitelji s brojnom djecom: s braćom i sestrama. Prenijet će ga, nakon vjenčanja, i u kuću svoga muža. Tamo gdje je bilo, i to svakodnevno, prilike da se izgubi i do nje ga već nikako da dođe. Od svakoga je bio zapažen. Uočljiv. Njegov sjaj bljesnuo bi neočekivano. Iznenađao. Upravo kada je to bilo najpotrebnije. Kada bi se oćujno tmurni oblaci nespornog jevanja, gotovo svađa, nad obiteljskim ognjištem nadnijeli.

Nju su pak krasile ponajljepše vrline. Čast, otmenost u opoćenju s drugima i, posebno da se istakne, nikada je nisu napuštale. Bile su joj trajne pratilice na svakom koraku života.

Daj mi, Bože, dovoljno strpljenja, a za ostalo ćemo lako stisnuta srca i zubi znala je često uzdahnuti. To veliko strpljenje, doista, znalo je nespornu ublažiti, sukob izgladiti, nepovjerenje ukoloniti. Naučila je to u roditeljskoj kući. Od najbolje prijateljice. Od svoje majke.

I kada je neimanština zakucala i na njezina vrata, trebalo je da se pokaže jakom, izdržljivom, nadasve strpljivom. Jer nije bilo lako, u odsutnosti hranioca, doći do svega što je bilo potrebno tolikoj još

nezbrinutoj djeci. Obilazila je poznate i nepoznate. Ne da bi dangubila, beskorisno razgovarala. Još manje da bi ogovarala. A nipošto da bi bez svoga rada, kao protuusluge, od bilo koga išta primila.

Ponekad se i na pola puta zaustavljala... Sve dok je strpljenje ne bi ponovo osnažilo, "osvojilo". I onda kada je, makar i povremeno, na njezinu veliku žalost, i njezin muž, zaveden veselim društvom, po koju čašu znao iskapiti više. I ne samo to. Bilo je i gorćih situacija. Onih najtežih. Kada je ona, inače primjer vjerne žene i dobre majke, doživjela ono najgore, sasvim suprotno... Ni tada je strpljenje nije izdalo. Iako teško "ranjena", i taj križ života, iz ljubavi prema djeci i očuvanju svećista braćnog života, strpljivo je nosila.

Oboružana trajno strpljenjem, i sama ga je nazivala "zlatnim ključem života".

Marin V. Bučić

BOŽIĆNI BLAGOSLOV

KUĆA I STANOVA ODVIJAT ĆE SE PREMA USTALJENOM REDOSLJEDU, A ŠTO ĆE BITI O SVETIM DANIMA OBJAVLJIVANO PO CRKVAMA.

NEKA SIĐE BOŽJI BLAGOSLOV NA NAŠE KUĆE, OBITELJI I OSTANE U MILOSTI, VJERI, ZDRAVLJU I SVETOM MIRU !

TVOJI BLIŽNJI

Nedavno stavih u pokret televizijski aparat. Čekah, čekah do se ugrije i evo: ekran postaje sve svjetliji i slika. Kakvo iznenađenje! Slika pred mene donosi stan, omanju sobu na kojoj se otvoriše vrata i unutra, uz prethodno kucanje, ulazi troje odraslije djece. Pozdrav djetinje topao i bez susretanja. Troje djece prilazi krevetu na kom leži bolestan starac. Sa strane u čuđenju bez riječi stoji kraj malenog stolića starica sjede kose, stisnutih ruku. I tada? Djevojčica izgovara svrhu dolaska:

- Dodosmo vam čestitati vaš 81. rođendan i donijeli vam ove male darove.

Začuden starac, široko otvori oči, pridiže se i govori:

- Moj 81. rođendan? Od koga ste doznali i zašto ste došli baš k meni?

- Doznali smo od matičara i dodosmo da vas razveselimo!

Slijedilo je vađenje darova iz najlonskih torbica, pristup starice k djeci nudeći ih kuksima, zahvala djece, oproštaj i odlazak. A u tišini sobice čuđenje, tišina, radost u zraku i u duši iznenađenih starih ljudi...

Kako divno i govoreći iskreno, srce mi se steglo, a u duši pitanje: Otkuda djeci ta odluka? Tko je bio taj koji je u sebi čuo nečiji glas da se tako potiče, da samo mi ljudi osjetimo i upoznamo što smo jednu drugima?... I padne mi na pamet rečenica izrečena gotovo pred dvije tisuće godina. Kristova rečenica: "Zapovijed vam novu dajem, ljubite jedni druge, kao što sam ja ljubio vas, tako i vi ljubite jedni druge!"... Izrečeno pred samu smrt.

Ljubite jednu druge... do neba velik usklik u kom je sažrano bezbroj pitanja i potpitanja, zaključaka i potsmjeha od onih koji odbaciše Krista. Jer sama riječ Ljubav nosi u sebi zahtjev toliko neizvršavan, negostoljubiv baš danas. Ljubav znači davanje, davanje čitava sebe drugome. A tko su tu - jedni i drugi? - I tu je bio Krist iskušavan, izazvan, ali je i odgovorio: "Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!" - A moj bližnji? Slijedi priča o milosrdnom Samaritanjuna iz toga zaključak vjere: "... moj bližnji je svaki čovjek bio mi prijatelj ili neprijatelj..." - Jasno kao sunce i tu diobe nema ni pred kim.

Sad se zamislim, jer to je ono teško tolikima, bilo i jest. Teško zato, jer tu počinje ulaženje u samoga sebe, zahtjev pogledati sama sebe. Kakav si ne samo prema sebi nego i prema bližnjemu, bratu čovjeku. A baš po tome se prosuđuje vrijednost i veličina čovjeka, svakoga od nas.

Dakle: kakav je tvoj odnos prema bližnjima? Svrstavaš li već sada kao mladić ili djevojka svoje bližnje prema vanjskom izgledu, ljepoti, ponašanju kakva su tvoja? Ili još gore: prema tome zaključuješ, - taj ili ta je takav odnosno takva! Svakoga možda strpavaš u nevidljivu "ladicu duše" ili više tih ladicu koje nosiš u sebi i jedni postaju simpatični, a druge osuđi i kažeš - "adio, nemam veze s tipom!" - On tada možda želi baš s tobom razgovor, dobiti razjašnjenja na sve što ga muči ili proganja njegovu savjest, želi dotičaj, tvoj društvo, vidi u tebi nešto vrijedno, a ti...? Odlaziš bez riječi

pokazujući mu odbojnost. Poput automata odbacio si gore rečeno-... "Ljubite jednu druge..."

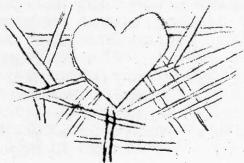
Pogledaj Krista koji nam je tu poruku ostavio. Sretao je ljude različitih slojeva društva i mišljenja, ali nikoga nije odbacio. Svi su mu važni, sve prima, svima zalazi: siromasi, bogati, grješnici, pravednici, farizeji koje je čak nazvao "običajnim robovima", ali ih ne odbija. Postupa nekad prema njima oštrije, da se zamisle u njegove riječi i poruke. Svima iskazuje ljubav, da ih nauči ljubiti. Ne osuđuje čovjeka već njegov grijeh i slabost. Jer čovjeka treba spasiti, a grijeh uništiti, da čovjek osjeti što je: dijete Božje!

Po toj vjeri u Krista i njegovoj poruci treba svaki od nas, ti i ja, gledati čovjeka kako ga Bog gleda. A u Božjim očima svaki je čovjek božje stvorenje, oblikovan na njegovu sliku. Nad svakim je razlivena Božja ljubav po kojoj smo svi vrijedni neba, ako ga ljubavljju zaslužimo.

Ako te sve to začuđuje, stani na čas, povuci se u sebe, razmisli i ispod svega povuci crtu. Što će ispasti kao zbroj? Plus ili minus?!

Neka ti pomognu i ove riječi:

Ljubav gori, ljubav spaja
crva, mrava, mali cvijet,
bude l'svuda razlivena
drukčiji će postat svijet.

Franjo Balog

DUŠA I SRCE

... Dobro si izrekao: "Kako diše duša, tako kuca

srce"... Riječi koje duboko ulaze u srž svakog čovjeka, koji živi prema Božjim odredbama. Rečenica vrijedi za starije i mlađe. Možda ćeš upitati: a tko su to? To su oni koje okuplja oko sebe duh kršćanski. Oni koji u svoje neiskvarene duše upijaju riječ Evanđelja, Istine i Ljubavi, što ih je Raspeti

ojim prisustvom objavljivao i predavao.

To su oni koji slijedeći Njega upijaju savjete i djela u svoja srca; koji će jednom isto progovoriti rječnikom Istine i Ljubavi i Sreće. Ti isti će jednom ponijeti Vjeru, Istinu i Ljubav među razjedinjeno čovječanstvo razapeto između dobra i zla. Jednom će čovjek, učenik ovdašnjih zbivanja, shvatiti da je jedino Crkva ona koja je stoljećima branila slobodu shvaćanja; koja je stoljećima mudro upravljala slobodu shvaćanja, - a da je ta ista Crkva mnogo puta popljuvana i odbačena ipak sve izdržala prebrzdjivši dostojanstveno sve nedaće, hajke, zabrane i poniženja. Iz svega toga izlazila je postojana, snažna i poput Feniksa ptice obnovljena u obrani najviših božanskih i ljudskih vrijednota.

A zašto?

Iza nje stajao je i stoji i stajat će Trojedinni Bog i ljubljena Majka koja je divna i voljena braniteljica i Mati Crkve.

Uvjeran sam da nije bilo pomoći i divne ljubavi Raspetoga Krista, - da bi naš hrvatski narod bio davno izgubljen, zaboravljen, a možda i izbrisao sa zemlje kao što su nestali mnogi drugi narodi.

Zato ja svoju vjeru ispovijedam, s njom se ponosim i s njom ću živjeti do zadnjeg daha mog zemaljskog života.

Zagreb

Z. K.

KRONIKA DOGAĐAJA

HOTELSKO ODLIČJE

Na Salatinu su nedavno porušili hotelske paviljone Sarajevo i Skoplje. Na tom području počinje se graditi hotel A-kategorije "LIBURNA". Vjerujemo da će i tu izrasti objekt čudo suvremenosti da se bude mogao dostojno priključiti "Marku Polo".

BADIJA JE NAŠA

S Novom godinom Badija prelazi u ruke našeg hotelskog pod. "Korčula".

Utisnuti Badiji novu namjenu time da bude hotelski objekt visoke kategorije neće biti lagan posao.

Međutim novom namjenom i novom upravom mora se postaviti na tapet problem i pitanje: Što će Hotel. poduzeće učiniti da nam se barem skine sa leđa žig nekulture i sramote u dosadašnjem tretmanu Badijske crkve koja nosi oznaku umjetničkog spomenika multe kategorije? Krov joj prijeti da se sruši, oštećena je na mnogo mjesta, mramorni grobovi u njoj su razlupani, mramorni oltar Sv. Križa, najveći u Dalmaciji, već se naherio.

Dali je nastupilo vrijeme u shvaćanju ljudi da je hitna nužnost spomenik obnoviti i omogućiti ono jedino rješenje sakralnom objektu t.j. da se Badijska crkva vrati kultu i vlasnicima?

KORČULANSKA MARINA

Kroz dvije godine se uvelike raspravljao ponudi Adriatic-kluba da i Korčula dobije svoju marinu za privez jahta uz sve ostale popratne sadržaje. Naš klub Kanjac je za to životno zainteresiran.

Prva zamisao je bila stvoriti je u sklopu Badije, Planjaka i tamošnjeg bazena. Bogu hvala, ta je kombi-

nacija odpala.

Sada se izrađuju planovi za gradnju u blizini jezgre našega grada. Zapadni plan predviđa nasipati dugu od Punte sv. Nikole prema Puntinu te tako stvoriti prikladan bazen u kojemu će biti mnogo mjesta za vezove i drugo.

Drugi je plan sličan ovom ali na istočnoj strani grada počam od kupališta KPK prema novoj rivi.

Problem je sada u rukama viših organa Republike.

PLAKETA MJESNE ZAJEDNICE ZA ZASLUGE.

Korčula je svečano slavila 40 god. Oslobođenja grada. Na svečanoj Akademiji sumirane su i sve tekovine postignute kroz ovo vrijeme.

Skupština Mjesne zajednice tom je prigodom dodijelila spomen Plaketu grada Korčule određenim Ustanovama, poduzećima i pojedincima. Dodijeljena je i Opatskoj Riznici.

MONOGRAFIJA OPĆINE KORČULA

Predajnim radom Duška ing Kalogjera s brojnim suradnicima u kolovezu smo obogaćeni monumentalnom monografijom Otoka Korčule i Pelješke Rivijere u velikom formatu s mnoštvom biranih fotosa.

Tekstovi obuhvaćaju zaokruženu cjelinu ovoga kraja i naselja u prošlosti, sadašnjosti i pogledom na budućnost.

Predviđena su izdanja u četiri svjetska jezika.

Ovim djelom Korčula je postavljena u vrh naših istaknutih gradova što nas prezentira pred velikim i kulturnim svijetom.

Radujemo se i čestitamo!

prijatelji starina

10.kolovoza osnovano je Društvo prijatelja kulturne baštine grada Korčule. Ovakvo Društvo željeli smo odavno. Poznata nam je djelatnost sličnih društava u Dubrovniku, Hvaru, Šibeniku pa se unaprijed radujemo što će plemenita požrtvovnost osobito pojedinaca u društvu moći učiniti mnogo toga da nam se popravi izgled grada i riješe mnoga pitanja očuvanja njegove ljepote.

Bit će plemenito od naših sugrađana i prijatelja da se u Društvo upišu i svojim darom pripomognu ovu akciju.

obnovljeni sveci

Početkom kolovoza uvelike nas je razveselio Reg. zavod za zaštitu spomenika u Splitu -vrativši nam restaurirane drvene kipove Gospe od Zdravlja, Sv. Roka, Kuzme i Damjana sa oltara Sv. Roka. Restauratori Zavoda uložili su mnogo truda i znanja.

Zahvalni smo Rep. Sekretarijatu za kulturu i našem SIŽ-u za uložena materijalna sredstva. Posebna hvala pak Zavodu i njihovim Restauratorima.

gospica

A u mj. lištopadu Regionalni zavod iz Splita nam je vratio i obnovljenu predelu oltara Gospice ili Triju Kraljeva iz Katedrale.

U sredini platnene predele je ugrađena renesansna slika Poklonstva Triju Kraljeva, djelo nepoznatog dalmatinskog madonera XVI st., a uokolo su sveci Nikola, Vincencije i Antun Pustinjač, XVIII st. Ova oltarska kompozicijska slika vanredno se uklapa u profinjene rezbarene pozlaćeni okvir-retable.

Patronat nad ovim oltarom imala je ob. Bartulović odn. Boschi. Uklopljena slika Triju Kraljeva bila je pred nekoliko godina ukradena ali je kroz jedan dan bila otkrivena i vraćena zaslugom Miličije. Korčulani su u prošlosti veoma častili Gospicu kao čudotvornu.

- 21 -

NAŠI

MISIONARI

N A Š D O B R I O T A C A N T E !

" Danas samo dvi rige... Zalinio se Metkovski Ante. Ali smo nadoknadili" razgovorom ugodnim"u Zagrebu, na Mariji Bistrici, a svakako i u lipoj i dragoj Korčuli, tom (iza Metkovića!!!) najlipšem mištu na cilemu svitu!...

S velikim veseljem sam u ono vrijeme čitao o prekrasnoj proslavi Jubilarne Godine Otkupljenja u Korčuli. Molimo se da bi plodovi milosti ostali u srcima i u obiteljima našim.

A žao mi je čuti o toj Vašoj bolesti. Oremus! Eto, ti dragi naši križevi -poljupci Isusovi: voli nas On, pa nam ih i daje i u izobilju daje. Hvala Mu što se u nas pouzda i daje nam priliku biti sudionicima spasenja neumrlih duša.

Pozdrav ukućanima, mojima i svim dragim župljanima zahvaljujući za svako iskazano dobro.

Bengal, India

O. A n t e

NAŠ MISIONARSKI POLETARAC DON FRANO MARKIĆ

Zambia, Africa

"... Puno je toga što me veže za Korčulu, posebno ovih zadnjih godina. Nije nikakvo čudo da mi je i taj narod na srcu i da se molim za njega. Potrebe su velike, svjestan sam toga veoma dobro a oni koji se odazivlju na te potrebe su u manjini.

Hvala Vam na zadnjem susretu s dušama u Velikom tjednu kroz kojega smo slavili veseli blagdan Uskrsa-Aleluja.

Vjerujem da ste Vi dobro izdržali prošlu ljetnu navalu i vrućinu koja je bila jaka, kako sam čuo.

Ovdje su tek počele žege da bi dostigle vrhunac u listopadu. Pijesak se grije vrlo brzo ali se preko noći zna i ohladiti. Vrlo je zanimljivo bilo ovo zimsko razdoblje koje je na izmaku. Krajem srpnja ovdje je bilo pozebe tako da je mlado lišće i po stablima izgorjelo. Dakle temperatura je noći dosta niska, dok je dan vruć i prži. Sada je razdoblje vjetrova pa su nekada i dosta jaki. Kad puhne i ponese lišće sa stabala ja se sjetim naše bure ili juga koji mete ispred sebe. Ovo lišće je hrana za stabla ali i za povrće koje se sadi za prismoak sa bijelom purom. To je kruh za ovaj narod. Kupiti brašna za mijesiti kruh to je nemoguće. Jedino se negdje u većim gradovima može kupiti i to vrlo rijetko. I ova pura je slatka. Nije se teško uključiti na ovu ishranu. Organizam se već privikao iako je jednoličnost svakim danom prisutna. Što se tiče moga tjelesnoga zdravlja ono je dobro. Nisam osjetio nikakvih poteškoća do sada. Duševno raspoloženje je izvrsno. Uz sve nedostatke nikada nisam ni pomislio zašto sam došao ovamo kad sam mogao bolje živjeti u Domovini. Koji put se upitam što znači "bolje živjeti" tamo nego li ovamo. Moja je nutrina bila za ove strane, pa me Isus i uputi ovamo.

Posla ima i bit će ga. Još su neotkrivena područja gdje ljudi nisu čuli ništa o radosti koju donosi Isus. Osjeća se da ljudi traže više nego li imaju.

Jezik je prepreka da se započne nešto dublje. Za sada samo ostaje ono svakidašnje: molitva i ostale vježbe pobožnosti da se izrazim jezikom Skolastika. Nadao sam se da ću duže vremena biti u pozadini ali me kolege, gurnuše u ozbiljni posao. Kroz ovaj mjesec sam slavio svake nedjelje sv. Misu s pukom. Naravno tu su i propovijedi uključene jer su obavezne. To mi traži puno vremena. Ipak mi čini zadovoljstvo iako je različitije nego li u Domovini. Polako me kolege žele osamostaliti i upućuju me sama na sela koja su udaljena od Misije. Tako je bilo i u prošlu nedjelju. Po prvi put sam imao binaciju. Sam ovdje u Misiji, a kolege me slušali i gledali, kako čitam domaći -lozi jezik i kako čitam svoju propovijed na engleskom. Netko se nađe za prevoditi.

Uspoređivati ovaj život sa životom u Domovini jest bez predmetno. Gledam Korčulu u zidinama i kamenu a ovdje kolibe siromašnije i bogatije, manje i veće. Pošto je zemlja siromašna, što se drugo može očekivati i od naroda? Sa svih strana izbija ono što je svojstveno ovom narodu. Hrana je osnovna nestašica a zatim roba. Što se sve može vidjeti na osobama u što su obučeni -čovjeku koji put zastaje dah. Jedanput gledam jednog mladića koji je došao u jednom selu na sv. Misu. Bio je obučen u prave krpe. Košuljom se ne može nazvati njegov gornji dio jer su to bile raznosvrzne krpice sa praznim, golim leđima, bez desnog rukava a od lijevog samo komadić da se može zamisliti kako je nekada ona izgledala. I tako redom. Čini se u tom siromaštvu da je ljudima gotovo svejedno što će obući samo da im je toplije.

Tako je to za sada, dragi moj opate. Recite mi, kako Korčula diše duhovno?

Srdačno Vas pozdravlja, želi radost Duha Svetoga, moli za Vas i voli Vas s ovog vrućeg pričinastog tla uz radosni Aleluja braći svećenicima i svima u Zajednici.

Franjo Markić

LITURGIJSKA KRON.²⁴

Liturgijski dani i svečanosti odvijali su se kroz minulo vrijeme u tradicionalnim okvirima.

Posebno se isticala proslava GOSPE OD RUZARIJA -7.X-u crkvi Sv.Nikole.Večernja svečanost okupila je veći broj duša uokolo Bogorodice.Processija je održana do kamenog križa.Većina prisutnika se i pričestilo.

svi sveti

Svoje mrtve poštuju i nekršćani.Zato su SVI SVETI vrijeme sveopćeg pohoda groblju i mrtvima.

Održali smo sve uobičajene obrede.Bila su nam inače vremena prikladna.Stoga se i žalimo na omanji broj vjernika pri obredima.Kao da biraju drugo vrijeme pohoda groblju.Kršćani znaju kolika je veća vrijednost moliti za mrtve u zajednici.

U crkvi Svih Svetih održali smo sve sv.Mise DANA SV.SVETIH.Crkva je bila tako dolično i svečano uređena.I tada smo konstatairali da je naš broj aktivnih kršćana sve to manji,a kako znamo,mno ih sada živi u dalekom Zagradcu.

Zdravlje

Ovo je dan kada nam Katedrala ipak oživi starim sjajem,žarom i vjernicima.Mnogi su svoju ljubav i zagovor Gospi izrazili sv.Sakramentima,a mnogi kroz stotine gorućih svijeća.

Preko Večernje svečanosti p.Drago Kolimbatović održao je zanosni govor Bl.Gospi u čast što je veoma pogodovalo iščekivanju Korčulanana.U crkvi bijaše lica kojih se inače ne vidi kroz godinu u crkvi.

U čast Bogorodici a za potrebe siromašne braće po Domovini ljudi su darovali 50tak paketa dobre robe za Banku Sv.Jozipa a što će biti upućeno potrebnima na zagrebački Karitas i Kosovo.

- 25 -

LITURGIJSKI KALENDAR

15.XII počinje VELIKA BOŽIĆNA DEVETNICA,-svake večeri u 5 s.Pobožnost i sv.Misa pred Porodenjem na oltaru Gospice.

24.XI BADNJI DAN.- Uvečer u 5 s.držimo"Službu riječ",Navještaj Porodenja i sv.Misu Vigije.

U POLA NOĆI SLUŽIMO PRVU BOŽIĆNU MISU

25.XII BOŽIĆ.- Sv.mise su u 7 s.u Sv.Svetima, u 8 s.u Sv.Mihovilu,u 10 s.pred Sv.Rokom,a popodne na Glavici u 3,30 s.-te Svečana Misa uvečer u 5 s.sa dječjom Akademijom u čast Božića.

31.XII STARA GODINA.- Uvečer u 5 s.dajemo prikaz stanja naše Zajednice,TEDEUM i sv.Misa.

1.I 1985. NOVA GODINA,DAN BOGORODICE,DAN ISELJENIKA.- Preko Vele mise u 10 s.bit će ZAZIV DUHA SVETOGA,-za dobro i sreću svijuu u godini.

6.I BOGOJAVLJENJE-VODOKRŠĆE.-Uoči Svetkovine bit će blagoslov Trokraljske vode.Na Svetkovinu poslije Vele mise bit će blagoslov opatskog dvora.

2.II SVIJEĆNICA.- Ujutro sv.Mise u Sv.Justini, a uvečer u 5 s.Blagoslov svijeća i Misa u Veloj crkvi.

3.II SV.VLAHO-ZAŠTITNIK BISKUPIJE.-Bogoslužje kao jučer- sve u Sv.Justini.

11.II UKAZANJE LURDSKE GOSPE.-Sv.misa u Špi-lji u Luci bit će u 9 s.

20.II ČISTA SRIJEDA-PEPELNICI.- Počinje pokorničko vrijeme i dnevne pobožnosti po crkvama.Post i nemrs kršćane vežu na Pepelnicu i Veli petak.A nemrs svaki petak kroz korizmu.Tražimo milosrđe Božje molitvom,obraćenjem i pokorom !

19.III SV.JOSIP- vetkovina.Glavna svečanost uvečer u 5 s. uz dječju Akademiju u korist Banke.

25.III - 31.III održajemo KORIZMENU DUHOVNU OBNOVU. Svake večeri držimo pobožnost,propovijed,Misu.

31.III CVIJETNICA-NEDJELJA PALAMA.- Glavne svečanosti počinju u 9,30s.s blagoslovom palama,Mukom, Misom i Početkom 40-satnog Klanjanja.

Uvečer u 6 s. je sv.Misa a potom dočekujemo Sasvetane na Adoracjun i Pobožnost.

TAKO SVA TRI DANA KLANJANJA S DRUGIM BRATIMIMA.

Na VELU SRIJEDU ujutro u 6 s.polazi se na zavjet na SOLINA. Odazovite se i idimo!

A uvečer u 6 s. držimo SLUŽBU RIJEČI sa korčulanskim starim napjevima,propovijed o Muci,Pričest i zaključak 40-satnog Klanjanja.

Na VELI ČETVRTAK popodne je prigoda za sv.Ispovijed. A u 6 s. je Euharistijska svečanost s pranjem nogu i zajednička Pričest.

VELI PETAK.- Kroz jutro vjernici obilaze Božje Grobove.A podvečer u 5 s.počinju Obredi s Mukom, Poklonom križu i Pričest. Iza 6,30 s. dočekujemo Bratovštine te kreće svečana procesija ukolo grada. Upozoravamo vjernike na svetost časa i tišinu!

VELA SUBOTA.- Poklon Križu "PRIKO GORAH" kreću bratimi i vjernici iz Vele crkve u 4 sata.Nažalost okupe se samo statci ostataka.Tko će krenuti?

Uvečer u 8 s.držimo USKRSNU VIGILIJU sa prekrasnim obredima USKRSNE VIGILIJE.-PRIGODA ZA ISPOVIJED!

USKRSNA NEDJELJA.- Sv.misa u 7 s.pred Sv.Rokom,u 8 s. u Svima Svetima,u 8,30 s.u Sv.Mihovilu,a GLAVNA USKRSNA SVEČANOST u 9,30 s. počinje procesijom.

USKRSNI PONEDJELJAK.- U Sv.Mihovilu je sv.Misa u 7 s.s izlaganjem Gospinog kipa.Druga Misa u 10s. a Večernja misa u 5 s.s pospremom Gospinog kipa.

SVIMA BIO SRETAN I BLAGOSLOVLJEN USKRS !

naši spomenici : KORČULANSKI GRČKI NOVAC

Prošlog ljeta primili smo od našeg prijatelja i dobrotvora g.IRISLAVA DOLENEC,poznatog hrvatskod numizmatičara brončani primjerak grčkog novca koji mnogi smatraju vlastitim novcem grčke Korčule. Otkupljen je u Švicarskoj.

Njegov opis:

Na prednjoj strani prikazan je goli satir kako izlijeva amforu u visokom njezinu položaju u drugu veću na tlu. Iza njegovih leđa je riba a do nje natpis: KOR. Druga strana prikazuje golog Baka koji jaši na panteri.

Ovo je veoma rijetki primjerak grčkog novca što ja ugledni,stariji pisac Froelich pripisuje korčulanskoj kovnici i gradu: KOR,KORKYRAION,KORKYRA,KORČULA datirajući ga u IV ili III st.prije Krista.

Pitanje kovnice na Korčuli u znanstvenoj literaturi još nije definitivno riješeno.

Duže Rendić-Miočević,šumirajući informacije i mišljenja starih pisaca smatra da je istaknuti grčki grad u našim stranama HERAKLEJA bio na Korčuli. On je imao svoju kovnicu i novac koji nosi sibleme slično drugim dalmatinskim gradovima onog vremena:klas,kozu,grozđ,amforu,buzdovan te žensku glavu i delfina.Dali je u isto vrijeme na našem Otoku bio i grad Korčula-Korkyra:o tom se raspravljalo.

Kovanica sa Apolonovom glavom i kozom te natpisom KORKYRAION nađen je jedan primjerak na Visu a drugi u Lombardi.

Rendić zaključuje da je kovnica Herakleje i

Korčule u stvari jedna ista. Dok novac drukčijeg natpisa iako sličnog, pripada kolonijama u Južnoj Italiji ili Grčkoj (Časopis "Numizmatika" br. V, Zagreb 53.)

Bartol Zmajčić Preveo je i publicirao mišljenje p. Froelicha o korčulanskom novcu (prevodi 28 poglavlje rukopisne povijesti Korčule od dr A. Paulinia iz XVIII st.).

Froelich opisuje tri različita primjerka pripisanih Korčuli. Prvi opis odgovara ovom u Riznici. Froelicha simbolička sadržina kovanica uvjerava da su korčulanske i po tome se najviše razlikuju od otoka Krfa koji se u antikno doba jednako naziva kao Korčula.

Nedavno nabavili smo i primjerak srebrnog startera iz Korinthske kovnice s odnakom slova K i L. Njegov opis:

Na licu je glava božice Atene u šljemu s pogledom na lijevo i oznakom: L.

Na naličju nalazi se krilati konj-Pegaz u zaletu i podno trbuha slovo K.

Primjerak je odlično sačuvan, likovi u izvrsnom reljefu.

Za ovu vrstu kovnica drži se da potječu iz Korinta. Nije sigurno kojoj Korčuli pripada: ovoj - u srednjoj Grčkoj, Krfu ili našoj Korčuli (vidi: Saby, B.A. Seaby, London, pag. 83, 93).

Numizmatična zbirka u Opatskoj riznici je ovim primjercima mnogo obogaćena i vrijednija.

LICE I NALIČJE BRONZE : LICE I NALIČJE SREBRA :

NEKROLOG

9.X 1984. smireno je predala svoju plemenitu dušu svom Stvoritelju ANE ud. KRALJEVIĆ u 89 godini. Resile su je kreposti tihe, ponizne i pobožne žene i majke.

13.X nakon duljeg bolovanja Isus je k sebi priveo predana u ruke Božje plemenitu kršćanku MARIJU ud. VLAŠIĆ u 74 god, života.

12.XI nenadano se preselio u vječnost ANDRIJA FABRIS u 69 god. življenja. Kao nastavnik uputio je u život mnoge generacije mladih. Živio je tihim i posvećenim životom čovjeka sasna posvećenog obitelji.

28.X predana u ruke Kristove smireno je ostavila zemaljski život JAKICA ud. PORTOLAN r. MATIJAGA u 81 godini. Bila je razborita i hrabra žena, požrtvovna mati i vjerna kršćanka.

4.XII ugasnuo se zemaljski život našoj najstarijoj kršćanki u dubrov. bolnici KATICE MUNTZER. Divili smo se kako je ova naša starica do tako dubokih godina uzmogla sama živjeti i tako dočekati 97. godinu. Prevezena je ovamo i pokopana u Sv. Luke.

13.X prerano nas je ostavio ANTE CVITANOVIĆ u 57. godini. Već je mnogo godina s nama živio, radio. Preminuo je u zagreb. bolnici. Pokopan je ovdje na građanski način.

2.XI u Zagrebu je preminuo i BOŽO JERIČEVIĆ u svo-

joj 83.godini. Bio je profesor i javni društveni radnik u svoje vrijeme. Mrtvo tijelo ovamo je prevezeno i u Sv.Luke pokopano na građanski način.

MOLIMO I ZA NAŠE POKOJNIKE VAN GRADA :

4.VI poput anđela mira i svetačke vjere stupila je pred Božje lice PAŠKA ud.MARTINIĆ u 84.godini. Živjela je u Šibeniku kraj svojih najmilijih te sprovodila izglednom strpljivošću život bola i križeva.Za svoje i za svakoga bijaše divna,ljubezna mati i žena silnog srca i vjere.

19.VI smirila se zauvijek u Isusu MARIJA ud AND-REIS živeći ponovno u zadnje vrijeme u rodnom Blatu.Dok je s nama bila gledali smo u njoj kršćanku duboke vjere,brižljivosti i marljivosti.

29.X u Knežama je preminula anđeoska duša MARE ud ANZULOVIĆ u 84 god.življenja.Dugo je strpljivo болоvala noseći mukotrpnri križ bolesti ali uvijek vedrinom križa Isusova.Uzorna starica.A kad je mogla s najvećom radošću dolazila je Sv.Marku otvorenog srca i ruke.Don Ivo je sudjelovao njezinom pokopu u Knežama.

21.XIII dovršila je svoj mukotrpnri život i prešla svom Kristu GIRMA ud.BONGUARDO r.RADIZZA u 84.god. Mnogobrojne patnje i nevolje utisnule su trajan pečat na njezinom plemenitom licu još iz vremena kada je ostavila naš grad i preselila u Bari gdje je i pokopana.

O MRTVIM DANIMA MJ.STUDENOGA PLEMENITE SU DUŠE KRASILE GROBOVE SVOJIH POKOJNIKA MNOGIM CVIJEĆEM.
TAKO I TREBA SAČUVATI PIJETET PREMA POKOJNICIMA!
ALI PRAVA POMOĆ POKOJNICIMA JESU - MOLITVE !

NA TABLUNU

Imali smo u staroj Korčuli stvari koje svaki ni voli,a kad bi se to svertilo-onda su se smijali,veselili i zabavjali.

Per ezeppjo: prin rata bile su poznate korčulanske batarele. To su van,moja dico,bile gromoglasne muzike od pinjata,rogova,gvozdenih bačava,trumbeta i pokoja trumbeta da bi to sličilo vražjoj muziki....

A znate li kada?

Kad bi se oženili udovci.Tega dana bi se mularija i mladost skupili oko kuće i kako iz jednoga tira bi počela"muzika".A po štradama vajale bi se bronzini,pinjate i karatila- ko da je nastupi sapis Božji... A duralo bi tako dugo dokle nebi otvorili kuću i umiljatim glasom bi pozvali na tratanemat.

Ako bi unutra bili ingordi judi oli bi se inkapricja- e,onda bi muzika durala duboko u noć.Pa jopet sutradan i tako daje-pa da se vidi ko će prvi popustit...

Normalo je da bi muzikanti iznili"pobjedu".

Ma pamtimo dvi okažjuni kad su muzikanti ostali dugega nosa. To je bilo prvi put 17.XIII 1932.

Naša draga pokojna šera Rozina udovica udavala se za vridnoga meštra Korada.Misal na baterulu čirnilo jim je za izludit. A približava se rojendan k-raja Lesandra.Žandari na sve bande deržu red,oho!

Doša je 17.XIII svuda tišina,brez vike,a tega dana bi učunjena ženba u kapeli u palacu u dogovoru sa Dun Mašoton....I tako je novi par proša gradom pačifiko i nasmijani-batarele ni moglo bit!...

A ova druga se dogodila 1929.kad se bi oženi udovac barba Visko Kapelina.U Svetega Marka sve je bilo u šestu i uvečer se već kupila čejad za batarelu... Po dogovoru dun Božo je tada s borsom uša u kuću i osta niko vrime. A vanka čekali kad će već jednom poč ča! Kad se konačno pokaza odma su ga muzikanti čapali:Oli se što dogodilo komu u kuću? A dun Božo će jim: "Ma stega čejad!Oli ne vidi-te da nosim sveto Uje? Barba Viskotu je velo zlo..!"

Kumpanije se berzo razbižala i muzika propala...

S A D R Ž A J :

RIJEČ VAMA	STR-	2
HOMILIJA KARD. FRANJE KUHARIĆA	"	5
ČUVAR SVETOG KRIŽA	"	8
ISUS DOLAZI	"	10
ČESTITARSKI SKALPEL	"	11
ZLATNI KJLUČ	"	12
BOŽIĆNI BLAGOSLOV KUĆA	"	13
TVOJI BLIŽNJI	"	14
DUŠA I SRCE	"	17
KRONIKA DOGAĐAJA	"	18
NAŠI MISIONATI	"	21
LITURGIJSKI KALENDAR	"	25
MAŠI SPOMENICI: GRČKI NOVAC KORČULE	"	27
NEKROLOG	"	29
NA TABLONU	"	31
SADRŽAJ	"	32

Telefon : (050) 711-049

Naš Račun: 3710-621/21-80270-10-80-00337-7
IKB Split, podr. Korčula, "Sv. Marko Ev."

BROJ
34

Naslovna strana:

J. TINTORETTO:
ZAŠTITNICI KORČULE
VENECIJA, 1556. god.

Izdavač: Župski Ured, Korčula, ul. Biskupije – Uređuje i odgovara:
Ivo Matijaca, korčulanski opat – Uredništvo: Korčula, ul. Biskupije
– Tisak na vlastitom ciklostilu – Izlazi povremeno.
